

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Egész évre . . . . . 6 ft. — kr.
 Negyedévre . . . . . 1 . 50 .
 Egy óra . . . . . — 50 .

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kármelita-tér 3. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ!
 a kiadóhivatal és Surányi János könyvnyomdaintézet
 Egyes szám ára 12 kr.
 Megjelenik minden vasárnap.

A HORVÁT LEVÉLTÁR.

*Oh kóczos testvérek
 De jár a ti szátok,
 De repül belőle
 Mireánk az átok.
 Már megest valamely
 Sérelmek születtek,
 Mert úgy abajgattok
 Hogy Magyarhon retteg!*

*Horvát levéltárból
 Egy nagy csomó irás,
 Eltűnt s ez az a baj
 Ugyebár, semmi más,
 Hípők magyarónok
 El engedték csenni,
 S most vissza kéik venni,
 Ez a baj, más semmi.*

*Nyugodjatok meg, ti
 Szeretett testvérek,
 S torokotok evégből
 Ne erőltessétek.
 Íz a csomó irás
 Itt pihen már náunk,
 Akármint bánjátok,
 Nem bánja azt bánunk.*

*Hogy mely okok folytán
 Kerültek át hozzánk,
 Azt is megmondhatjuk,
 Minek is titkolnánk.
 Íz az iráscsomó
 A magunk jószága,
 Akki előlvassa,
 Íz rögtön belátja.*

*akki előlvassa!
 Hja, hanem ez nagy sor,
 Horvát testvéreknél
 Fej olyan mint bocskor
 Ha olvasni tudna
 Irományt se kérne,
 Hanem így azt mondja:
 „Követeljük! Méri ne?!“*

G—s D k.

Főjegyző-drukkerek.

I. Zoltán Csibukcsi.

Őt illeti meg az elsőség. Volt már tanácsos-jelölt, kapitány-jelölt, mért ne lehetne főjegyző-jelölt is. S ha főjegyző-jelölt lesz, akkor főjegyző is lesz. Mikor Halma meghalt, egy név sziszegett az illetékes ajkakon: az ő neve. Mikor a sziszegés az ő füleig is eljutott, nagyot lélezett a természetes csibukjából s bodor füstkarikákkal maga elé rajzolta a nótáriusságot; aztán így kezdett gondolkodni: „Hallod-e te Zoltán! elment a te hajad, hogy te főjegyző akarsz lenni? Hiszen annyi ott a dolog, hogy félesztendő alatt sirva nézel a hajad után s a csibukod árnyékába huzódhatsz. Hát te talán kilenceztől délig ott görbülsz a főjegyzői kamarában? És három órakor, mikor a piccoló a legérdekesebb, te talán fölkelisz arról a kibiczi helyről, melyre rá vagy táblázva és mégysz felíratot faragni? Elment a te hajad?” — Ily beszédet tartván magához, lehetetlen volt neki másként felelnie, mint hogy: „nem ment el a hajam!” És elkezdett gondolkodni, fellépien-e, vagy sem és gondolkozik a választás napjáig, míg csak nem látja, hogy most már fölösleges a gondolkodás. Aztán megint nyugodtan csibukoz újabb üresedésig. Lanyhán drukkol.

II. A kis Ferkó.

Két Ferkó küzd (többek között, a főjegyzői tollért. Nevezzük el az egyiket kis Ferkónak azon okból, mert nem „Nagy,” a másikat meg nagy Ferkónak, azon okból, mivel máskülönbben Kis.

A kis Ferkó tetőtől-talpig „jó gyerek” s nagy reményekkel tekint a választás elé. Előnye az, hogy a városi jegyzőségnek ő képezi egyik karát, hát ránya, hogy az az ördögös kvalifikáció nincs meg benne. — Ideiglenes főjegyző, mint ilyen, belekóstol a magas állás mézes fazekába és ha nem véglegesül, rossz lesz majd neki visszaszoknia. Egyébként fiatal ember, az ének- és zene-egyletnek, lövészársulatnak, tüzoltó-egyletnek és a „hajtod!” oberli-társulatnak rendes tagja, ahol az övénel nagyobb pech csak egynek létezik. Nyagon drukkol.

III. A nagy Ferkó.

Nem mondhatja, hogy kicsinyítjük. Nem nagyítjuk azonban a dolgot, ha azt mondjuk, hogy sok reménység készíti drukkolásra. A lateinerek jelöltje s I. számú drukker gondolkodása folytán egyedüli jelöltjének látszik. Poéta, s mivel tudvalevő dolog, hogy a poeta nascitur, tehát kiszivárgott igazságként közölhetjük, hogy Ferkónak született. Eleddig ügyvéd volt s nem nem együgyü, sem ügyetlen, sem ügyefogyott. Most megyei tb. ügyész és kamarai ügyész is, legújabbán mind e czimeket háttérbe szorítja a drukkeri hivatás,

mely több dolgot ad neki, mint eddigi ügyvédi praxisa. Főjegyzőnek való matéria. Mióta jelölt, szögletes uj kalapot hord, ezzel igényét akarja kifejezni esetleges megválasztás esetén javítandó főjegyzői fizetésre. Középszerűen drukkol.

IV. Józsi bácsi.

Az árvaszék óriás irathalmi között egy szorgalmas jegyző üldögél, kinek egyenes bajsza erősen deresedőleg hívja ki gazdája ellen a bácsi titulust. Józsi bácsi ő, az árvák atyja. A főjegyzői állás fénye, hiába, e sötét szobába belopja sugarát s mióta az az állás megüresedett, mind gyakrabban lehet látni az előbb nyugodt jegyzőt hosszú léptekkel, gondolkozva sétálni. Jó, hogy olyan hamar betöltik az állást, mert egészen beleöszülne az érdemes aspiráns. Így azonban lecsillapulnak a kedélyek, a jegyző visszaül asztalához s hangya-módra végzi tovább az ügyeket, míg egy újabb gyászhir majd meghozza ismét a reményt. Jobb szíve van, semhogy ő maga is kívánná hamarjában. (Mondanunk kell-e, hogy a drukk élénk).

Lóverseny.

Permetező esőben megtörtént tegnap a tisztek lóversenye a következő eredménnyel:

I. A vadászversenynél díjakat nyertek: Báró Seldenek hadapród, 2. Pucher tiszthelyettes, 3. Pallavicini őrgórf főhadnagy, 4. gr. Hunyady hadapród.

II. Altisztek vadászversenyén: 1. Klein, 2. Téglás és 3. Kocsis altisztek.

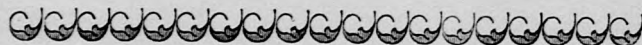
III. Akadályversenyen: 1. gr. Hunyady, 2. Sényi kapitány.

IV. Sikverseny: 1. gr. Wurmbrandt hadapród, 2. Somogyi kapitány.

V. Huszárok vadászversenye. 1.) Szalay, 2) Nagy, 3) Tóth közhuszárok.

VI. Akadályverseny 1) gr. Széchenyi, 2) Molnár főhadnagy.

A „tákos” sakktábláján ilyen eredménnyel történtek az érdekes lóugrások a szép számban odagyült hölgyközönség nagy örömeire. Esti 6 óráig mozogtak a nemes figurák a táblán, akkorra aztán sikerült matot mondani a derék tiszturaknak.

Arszlánbörben.

— Hát Alfréd ur, mondja csak, nem tekinthet engem bárki jó parthienak?

— Oh nagysád, arról már édesatyám is meg volt győződve — mint gyakran emliti — legénykorában.

Kényszerű udvariasságok.

„Ah, jó napot, kedves Steinfeld ur, vártam már!” — szól Pagát ur édes mosolylyal ama hitelezőjének, ki elől e pillanathan akart megugrani, de sajnos, sikertelenül.

„Nagyon örvendek!” — kiált szerednyei Szerednyey Zoltán Grün Dávidra, midőn ez bemutatja magát s tudtára adja, hogy ő vette meg árverésen ezt az ősi kastélyt s holnap beleköltözik.

„Valóban te vagy az?” — üdvözlő örömtől áthatva Bertalan az ő 10 év óta nem látott barátját, ki őt gyermekével a kiállítás megnevezni, jött a fővárosba és hozzá akar szállni.

Pagát Pepi ultimói.

Amit megihatol ma, ne halaszd el holnapra.

Addig jár a pohár a kézben, míg eltörök.

Egy flóres nem csinál hónap-elsőt.

Sárga váltónak is fekete az árnyéka.

Hódie lezig, cras liczit-(áció).

Gondold meg és ne igyál, ha nincs mit.

Modern.

Iduska. Hallottátok-e gyerekek, hogy Jolánkát fürdőre vitték, mert beteg.

Gyerekek. Ah. Jolánka. Ez is csak afféle fürdői kaland lesz, higgyétek el. (Jelentős mosoly 5 kis baktisch-fejen.)

SZERELMI LYRA.

Tóth Dezsőtől.

Ovatosság.

Kerüllek téged,
Nem mék felétek;
Lizette! ezt tőlem zokon ne vedd:
Nyomorult lések,
Mint tiport fereg —
Ha egykor másra kacsint szemed!

Kerüllek téged,
Nem mék felétek;
De csakis akkor, szép angyalom,
Midőn — a kitől
Menkómód felek —:
Mogorva apád otthon vagyon.

Válás.

Ajkad reszket, mint harmattól a rózsza
És nem lel hangot, nem lel szavakat.
A patvarba is! — mért e néma bánat?
Mért a könnyesepp, mely megszállta pilládat,
Ne sirj szerelmem, türtőztesd magad.

Igy van ez rendén i Nyugodjál meg, kérlek,
Árt szépségednek a felindulás . . . .
Bár tőled engem tova visz a végzet,
Én meg nem szünök imádkozni értted,
Helyem' hogy nálad — kárpótolja más!

Tudom! . . . .

„Bizalmam — mi hozzád csatol —
Lelne-e párta valahol?
„Od'adó vagy, tudom! — régen
Tulvittél a reménységen.“

„Sorsod legyen bár mostoha,
El nem hagylak téged soha:
Szerelmem mély: „Tudom! — régen
Elnyelte az örökségem.“

Férj a feleséghez.

„Mely után mindig
Árvult fejem szenved —:
A hatvágásban
Ha gyakorlod nyelved,
Erőt veszen a
Lelkesültség rajtam.
S elhaló hangon
Ezt rebegi ajkam:
Angyal vagy! és én
Mit nem adnék értted,
Ha úgy az égig
— Főlebbezhetnélek! —“

Törvényszéknél.

(A győri törvényszék üléséről.)

Elnök (tanuhoz): Maga már szintén volt büntetve?

Tanu: Igen.

Elnök: Hát az előző tanu?

Tanu: Igenis kérem alássan, már az is volt büntetve.

Elnök: S az utána jövő?

Tanu: Igen kérem, az is. Ne is tessék a kérdezősködéssel fáradni; azt tartom, talán nincs is a községünkben olyan, a ki már ne lett volna a törvényen, meg a börtönben.

Legyező mellől.

Mikor a kis lány elpirul, nem azért süti le szemeit, hogy ő ne nézzen, hanem azért, hogy őt nézzék.

Arra a kérdésre volna a legnehezebb feleletet adnunk, hogy melyik férfit szeretjük jobban: a csinost-e, vagy a csintalant?

A hűség három próbás arany. — Hogy mért nincs négy próbás arany is, az onnan van, mert a negyedik próbánál már a hűtlenség kezdődik.

CZIPÓ URAM.

(Folytatás.)

Egy este a Szabó Mari, vagy ha úgy tetszik, a Czipó uram lánya, mint rendesen, kertjében babrált s gyakran tekintgetett ki az utra, midőn hirtelen kiáltozást hall. A kerítéshez futva látja, hogy többen megtámadtak egy arramenót, aki miután a tulnyomó erő legyőzte, elkeseredetten kiáltja: „várjatok, megkeserültek ezt még“. „Szent Isten!“ kiált erre Mari, mert a megtámadottban Lajosra ismert s kirohanva, kétségbeesetten kiált segélyért. Az utonállók a kiáltástól megijedve elmenekülnek, s a lány oda rohan kedveséhez s lihegve kérdi: „Lajos mi bajod?“ „most már semmi“ felel az, s mielőtt még egyet szólhatna, kaczagva karolja át a ziháló lánykát s remegő ajakát egy csókkal zárja le. Azt hiszem fölösleges mondanom, hogy a megtámadási kaland csak kicsinált dolog volt, bár kissé kiméletlen módon történt, szerzőjében a régi falu rosszára vall, de a szeg mégis kibujt a zsákból. Lajos megtudta, hogy szerettetik.

Másnap nemzeti Vendégné asszonyom a molnárné, arra a esodálatos dologra ébredt, hogy a fia vígan dalolva jár-kelel a ház körül s a régi megelégedett öröm sugárzik arcáról. „Hála Isten fiam“ szól hozzá „csak hogy egyszer már jókedvben látlak. Talán a kakuk hozta meg a kedvedet jó jövendöléssel, vagy a bodobács bogár mutatta meg merre lakik a szeretőd?“ „Azám, édes anyám, a bodobács mutatta meg a szeretőmet, oszt arról szeretnék apám urammal beszélni.“ A molnár bejött a szobába s fia elhatározottan kérdezte tőle: „Ugy-e édes apám, a multkor nógatott, hogy házassodjan meg, akkor azt mondtam, ráérek, most már, ha apám megengedné, nem bánom; (de szerette volna mondani akarom). „Hogyne engedném meg, eddig sem kényszerítettelek, most sem teszem; szólj, oszt megkérjük.“ „Hát kérje meg apám a Szabó István lányát.“ „A Czipó uramét?“ kiáltanak a molnár és felesége, „a Czipó uramét?“ „Azt“ felelte a fiu, kit furesán érintett szülőinek megütődése, „s ha az nem lesz a feleségem, hát senkisem.“

„Aztán mi kifogásuk lehet ellene“ szól hevíltén „nem elég becsületes, nem takarékos, vagy mi?“ „Hiszen nem ott a baj“ szól a molnár keresve a szót „hanem az apjánál. Nem volna nekem a lánya ellen kifogásom, hanem az apja, az apja. A Czipó uram legyen a nászom, hogy mindenestől a czipőbe kívánjon?! Hiszen ha az utczán végig megy, nem azt fogják mondani, hogy a Vendég Lajos megy, hanem a Czipó uram veje. Különbbe becsületes ember az öreg.“ szól engesztelő hangon „csak az az átkozott szavajárása ne volna!“ Lajos e szókra haragosan ment ki a szobából, de alig pár percz múlva betoppant szülőihez, kik álmélkodva álltak. „Hát ha leszoknék a szaváról“ szól minden bevezetés nélkül. „Mit mondasz fiam“ kérdi anyja kíváncsian. „Azt, hogy ha az apja leszoknék a szavajárásáról.“ „Előbb eltörök a gönczöl szekereinek a rudja“ szól közbe a molnár, „de hát nem bánom, ha a Szabó szomszéd elhagyja a szavajárását, hogy szégyenszemre ne szólhassanak róla, akkor nem leszek utadban fiam.“

E párbeszéd után Lajos folyton azon töprengett, hogy mikép hajthatná végre tervét, ami különben neki, ki már annyi csinyt követett el, nem okozott valami nagy nehézséget. — Egyik nap úgy déltájban Szabó István uram magánosan ült munkájával elfoglalva. Lánya künn volt valahol a konyhában, mert tudnivaló,

hogy a majsztrammé asszony harmadival kukoriczakupálás táján elhagyta ez árnyékvilágot, s azóta Marira nehezedett a háztartás gondja.

Javában folyt a munka, mikor valaki megkopogtatja az ajtót. „Már aki kopogtat, az tisztességes ember“ gondolá a mester s hogy hasonló tisztességtudással éljen, udvariasan szól ki: „Tessék, a czipójét!“ A tessék szóra a mi Lajosunk jött be. „Adjon Isten urambátyám.“ „Fogadj Isten öcsém! Hát mi a czipó hozott?“ „Biz engem a lábaim hoztak, meg még valami.“ „Hiszen nem úgy értem, hanem csak azt kérdeztem, mi a czipóért jöttél?“ „Hát tegnap fejtettünk bort, aztán azt gondoltam, hogy ugy dukál, hogy a szomszédokat csak megkínálja az ember egy kis jófétével, ha nem veti meg urambátyám.“ „Hiszen épen-séggel a czipójét az ember a szomszédot csak megbeesüli“ szól a mester, kinek szemei azon gondolattól, hogy a napi fáradoalmakat egy kis jobbfiatával leöblítheti, ugy kidagadtak mint egy sömörguba. „No de hát csak leülsz egy kicsit a czipójét, ha az ember jó szomszédjához megy, csak nem siet el mintha kergetnék. Hej Mari! gyere csak te szaporán.“ „Itt vagyok édes apám“ szól a lányka meglepetten tekintve a nem várt vendégre, „mit parancsol?“ „Tedd el ezt a kis bort, azután tudd meg, hogy uramöcsém ma vendégünk lesz. No no, ne szabadkozzál öcsém, hiszen hová a czipóbe mennél most, hiszen már dél van, aztán szívesen látjuk, ugy-e lányom? (Ha tudta volna, hogy ott milyen szívesen látták!)

Aztán csak elbeszélgettek, megebédelték s ebéd után használatba vették az ajándékol hozott bakatort. Lajos, ki hires ivó volt, csak móddal ivott s inkább a mestert udvarolta olyan sürün, hogy az ugyancsak hozzálátott s szeme fénye a poharak számával hatványozódott. Mikor legjavába poharaznak, az ajtón egy közös fej nyomult be s utána egy vigyorgó arczezal együtt betoppant valami, amit csak nagy önmegtadadással nevezhetünk embernek. „No Pihe Józsi, hol a czipóbe jársz erre“ kiáltott vígan a már besecurált mester, miközben Lajos és a Pihe Józsinak nevezett jövevény egyetértőleg pillantottak össze. Történetünk ez újabb személyének jellemzésére megemlítem, hogy ő volt az, aki megsajnálta a királyt, mert ugymond, ő minden pár esztendőben egyszer fésülködik, tudja, hogy milyen veszélyes az és mennyire fáj, hát a szegény királynak milyen baj az, aki mindennap megteszi muszájból. Ismeretsége a mi Lajosunkkal onnan datálódik, hogy akkoriban, mikor annak még az volt a legnagyobb gondja, mikép követhet el valami virtust, gyakran vette igénybe segélyét.

De térjünk vissza az esemény folyamához. „No Pihe Józsi, hol a czipóbe jársz erre?“ kérdé a mester, amint már föntebb mondtuk. „Hol a eszimbába járnék“ felelt az „majsztrammól jöttem.“ „Hogy vesztél volna a czipóbe, jöjj hát közelebb oszt ilyal egyet, ha a szomszéd megengedi.“

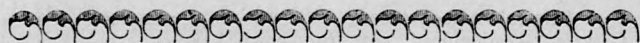
Pihe Józsi nem sokat kínáltatta magát, hanem odaült az asztalhoz s elkezdte kóstolgatni a Noé levét. „Hát mi a czipó ujság van Józsi?“ Ne is kérdezze ezi Szabó uram, hogy a eszima vinné el az előljáróságot, az adót szedik.“ „Régi ujság az már a czipójét.“ „Dejssz a eszímáját neki, mégis csak elviszik a szegény ember jószágát.“ „De mi a czipóért emlegetsz te annyi eszimat mi?“ „Hát kelmed mi a eszimbából mondja azt a sok czipót.“ „Parancsolsz te nekem mi a czipót beszéljek, te pernahajder! (Vége köv.)

Szoros barátság.

*A muszka, német meg az osztrák
Szoros barátságot kötött,
Gasteinban megpecsételék és
Ez okozott nagy örömet.*

*S ez a kötött szoros barátság
Tart, míg egyszer csak eloson,
Mert a szoros barátok majd
Összevesznek egy szoroson.*

Zulfikár.

Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigaival.

Kükürütz Siga Scholomon, rémöljél el egy eset-től, aki énelem meghür-ténte ismét.

Grajsz. Nü?

Siga. Én bemegyek a vendéglőbe és leülök egy aszthaltársaság közé és beszélek bele a beszédbe és miután nekem mantak sokszor hodj „khoss“ egy ór egyszeresak nevetve megfagia az én khabátomon a

gallér és khidob. Mangyál, mit tegyek én ezzel a szerencsétlennel.

Grajsz. Ó thégedet nevetve dobta ki?

Siga. Igen.

Grajsz. Akkor izenjél neki aztat: „Khüsünje az ór, hogy nem tette velem azt komoljan!!!“

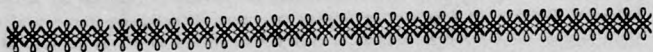
Kétféle tenor.

Gróf Semmiházy. Mit gondolsz édes lányom, nem jó volna hozámenned ahhoz a Takács Alberthez?

Grófkisasszony. De mit gondolsz papa, hisz az egy meggazdagodott paraszt. Kell is nekem!

Takács Ádám. Mit gondolsz Albert fiam, ha már a birtok a mienk, nem jó volna elvinned Semmiházy grófkisasszonyt?

Albert. Mit gondolsz apám, hisz az egy elszegényedett grófkisasszony! Kell is nekem!

Bizalmaskodás.

Báró N. Antal, eredj át a fiatal grófhoz, vidd át e levelet.

Antal. (Bizalmasan.) Köztünk legyen mondva, báró ur, a mi barátoskánk ma elutazott, de azért, ha parancsolja, átviszem és átadom neki.

GRI — BUGRI.

UGRI. Tudod-e, a szerkesztőknek milyen ló szokott paripájok lenni?

BUGRI. Olló.

UGRI. Hát azt, hogy milyen kör hízeleg leginkább a női niuságnak?

BUGRI. A tükör.

UGRI. Melyik az az ér, amely mindenkinek táplálékot ad?
BUGRI. Kenyér.

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hü nászok

találkozása.

Ádány. Mán az a Tisza mégis csak fene egy gazdag nagypur.

Miháj. Ugyan úgy-é?

Ádány. Honné, mikó még a lakodalma is ezüst mán.

Ádány. Hát nászom ezök a katonák már tróbjájják mög a lö-

futtatást?

Miháj. Tudja nászom azér, mer hogy a katonaságná az az első, hogy jó tudjanak futni!

Szű-jaj

Oh Krisztinám, lágyuljon meg szived,
Ne utasítsd ki hűn érző hived,
Ha menhelyet a te szived sem ad!
Ah, akkor ma hol eszem vacsorát?

Tekintetes Szípoly Bonifác végrehajtó ur.

A vadászévad megkezdődött. Megindul a mi vadásztársaságunk (végre) hajtó-vadászatra. Reszkess paraszt.

Azt mondják, dobbal nem lehet madarat fogni. Nem igaz. Lám mi a madarainkat dobszó mellett kopsztjuk.

Ez a legdemokratikusabb intézmény. Egyenlő számba vesz gunyhót és palótát.

Az igaz, hogy kurtán bánuak el az emberekkel, de az is igaz, hogy ők még kurtábban velünk. Mi őket házuktól kidoboljuk, ők minket csak kidobnak.

HIRHARANG.

— Győri krónika. —

A győri iparos-tanonczok szintén kitétek magukért. A kiállításra a következő tanonczok lettek megokleveleve. — Gyere Muzsa, sorold el őket:

Péterffy Kálmán, Kis, Szauer s Hatschek Ede.
Doktor József és György, Schleifzig Antal s Gede —
Kiállított tárgya oklevelet vonzott.
Első négy — ezüstöt, második négy — bronzot.

Az iparos-segégekről pedig a következő vers van írva Klio könyvébe:

Kiss Nándor levele van írva aranyba.
Ezüstbe iratták: Bauer, Bernstein, Anda,
Továbbá: Hoffmann, Kiss, Masek, Szemennyei.
Bronzból vannak, Ádám, Asbóth levelei,
Nemkülönbön Szabó, Sikk, Ónodi, Gáspár,
Ruff, Klein, Stibor, Zsalut s kívülök még egy pár.

A nyomdászok tartják ma alakuló gyűléseket Marischkanál. Guttenberg szorgalmas betűkapkodói elhatározták, hogy egyesülnek s e határozatukból nem engednek egy betűt se, (legyen bár „diamant“ az a betű!) Reméljük is, hogy sikerül egységes „formába“ nyomni magukat, mely által hasznos „spatium“-ok lehetnek a társadalomban, s érdemeiket hirdetni fogják ékes ajku „Cicerók.“ Hanem ha talán azért egyesülnek, hogy törvénytelen „nyomást“ fejtsenek ki, akkor megkapják aztán a főkapitányi „idézé“-et, nem akarjuk mondani: „zar-jel“-et.

Közönség köréből.*

Tekintetes Szépitő-Egylet! Tisztelettel alulirott bátorkodom előadni hű kutya-szivem következő panasztát. Folyó hó 7-én szeretett gazdámval együtt reggelizni mentem a sétatéri kioszkba. Feltűnt, hogy gazdám vékony láncznál fogva vezetett, amit azelőtt sohasem tett. Én farkamat nem esóválhattam, miután többen le van vágva, tehát csak fejemet esóválhattam e sajnós szabadság-korlátozás fölött, mely engem a muszka állapotokra emlékeztetett. Midőn a sétatér sarkán befördültünk, egy pillantás az oda állított táblára elég volt, hogy belássam a helyzetet. Azonban ekkor hangosan kezdtem követelni, hogy a vezető láncz rólam eltávolíttassék, mert a t. szépitő-egylet határozottan kikötötte, hogy „kutyák csak *zsinegen* vezethetők be.“ Miután tenntisztelt gazdám kínos kétségben van aziránt, hogy kérésem jogos-e, kérem a t. szépitő-egyletet, méltóztassék úgy a magam, mint számos nemes társaim érdekében átiratilag intézkedni.

Különös tisztelettel

X

a Garabonczias Diák kutya.

A szabad- és diszlövészet, mely szept. 5., 6., 7. és 8-án nagy ünnepélyességek közt foly le, rendkívül érdekesnek ígérkezik. Díjak igen szepek lesznek. Első díjat gróf Khuen-Hédervary horvát ban. társulati vednök ad. Nagyjértékű díjakat ad ezenkívül a lövölde sek barátja és jóakarója, egyletek. társulatok és intézetek. A táncz rendezésére fiatalságunk virága van felkérve. Többet is közölnénk, de nem akarjuk a készülő program érdekességét kisebbiteni. A lövölde minden este érdekes sokadalom színhelye. egyik asztalnál böles tanácskozók döntik el a határozatokat, míg a másiknál nem kevésbé fontos döntvények között hajtják a zöldruhás Agathát, no meg a poharakat.

*

Öngyilkosságok krónikája. Három ember keresedett el a héten, kettő közülök megvizasztalta magát az édes halállal, egy azonban élve maradt.

*) E rovatban díjmentesen közlünk közérdekű dolgokat. Felelősség a beküldőt illeti.

Első Heiczinger Mátyás, aki még mult pénteken felvágta ereit úgy, hogy csak annyi ereje maradt, hogy kedden felakaszthatá magát. A másik Klein nap-szamos, aki a jóféle pálinkából sokat ivott s olyan gyomor-égést kapott, hogy muszáj volt neki a Rábába ugrani. A harmadik Opperl, aki daczára annak, hogy *tüzelvény* volt Murlasitséknál, mégis oly járatlan volt a tüzelésben, hogy a revolvert nem tudta elsütni s egy asszonytól kért tanácsot. Az meg azt tanácsolta, hogy menjen vissza kávéfőzni. És vissza is ment.

Nagy-Kanizsai különlegességek.

Czimbalom-hangverseny. Ma vasárnap, augusztus 2-án az „Oroszlan“-vendéglőben *nőm tudományát, azaz* czimbalom-művészetét fogom bemutatni, *tisztelettel alulirott és nőm apja kíséretében.* A programmagyar variációk-, operák- és nemzeti dalokból alland. A m. t. közönség szíves pártfogását kérjük tisztelettel Torma Gyula. — Kezdeté 8 órakor.

Szánthó Katalin

cs. kir. okl. születésű
Nagy-Kanizsán.

A letenyei mindkét nembeli ifjuság 1885-dik évi augusztus 2-án a kies tekvesű „Csitár“ erdőben tánczozal egybekötött *augusztialist* rendez, melyre kívül czimzett urat (és családját) tisztelettel meghívja. Az est beálltával avagy kellemetlen idő esetén a tánczmulatságot a letenyei nagy-vendéglőben *tartjuk meg, illetve folytatjuk.* A m. t. hölgyek kéretnek lehető egyszerűen megjelenni. Kezdeté d. u. 4 órakor. Jó ételek és italok pontos kiszolgálásáról Magly S. vendéglős ur által; jó időről pedig *hölgyeink befolyásos imái által gondoskodott a rendezőség.*

SZERKESZTŐI KISPOSTA.

Kücsög. Kanizsa. Helyes a megemlékezés. Itt jó világ van és nincs is hideg. **Pocula.** Üres. **Liliputi.** A hosszas hallgatásnak nagyon tudtuk az okát. Nem is akartunk szerénytelenkedni. Örömmel lártuk a régi írást a levélben. **Hona.** Igy nagyon kevés vizet zavar. **Augusztus.** „A nagy Augusztus ha tudta volna,“ hogy ilyen verssel is megköszönik, megmagyarosította volna a nevet bizonyára. Kérem!!! **Néma hallgató.** Hogy ön néma hallgató lett abban a kompániában, ahol hasas kománk elnökölt, nem esodáljuk. Azt hisszük, ott kivüle mindenki néma hallgató volt. Ami pedig a szószátyárkodásokat illeti, legyen nyugodt, van tudomásunk róla; tekintetbe kell venni, hogy az Istennek sokféle teremtménye van. Némely állata például állandó rágicsálásból él. Ilyen patkány-teremtmény szorult a mi máskülönbön derék szájasunkba; folytonosan rágnia kell valakit, jelen idősakban épen Garabonczias Diák sarka van programmon. Hanem egyszer csak beletörök a foga. Ha egy-egy hígvelejű ivópajtást felhecczelhet a maga vesszőparipájára, ezeki világra szóló győzelem. Igy fejlődhetik el egy értékes egyéniség, ha megszokván az ellenmondástalan hatalmaskodást, szálkát lát utjába helyezve. Pedig azért sem a világ folyása meg nem változik, sem Garabonczias Diák le nem tér utjáról, mindössze is csak a Csingilingi süre fogy jobban. **B.** Naponta d. e. 11-ig. **Berliner Blau.** Tudja mit? Küldje be a Tormába. **D.** Szörnyű szél, ha meg nem áll. Ki a plázra! **Muczius.** Ön bizonyára a mesebeli egyik oroszlanhoz hasonlít. **B. Budapest.** Postára tettük. **Több kéziratról jövőre.**

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szavay Gyula.

(Kármelita-tér 3. sz. II. em.)

4225. sz.
kü. 1885.

Győri kir. ügyésztől.

Árlejtési hirdetmény.

A téthi kir. járásbiróság fogházhelyiségének fölépítése egy ottani épület átalakításával a nagyméltóságú m. kir. igazságügyminiszterium folyó évi július hó 20-án 32,612. sz. kegyes rendeletével elhatároztatván, a fölépítés biztosítására Győrött, a kir. ügyészség hivatalos helyiségében folyó évi **augusztus 12-én reggeli 10 órakor** írásbeli zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános árlejtés fog tartatni. Kikiáltási ár a költségvetésileg megállapított 840 frt 08 kr.

A terv, költségvetés és vállalati feltételek a hivatalos órák tartama alatt a kir. ügyészi hivataiban megismerhetők.

Miről vállalkozni szándékoznak azzal értesítetnek, hogy 50 kros bélyeggel s a kikiáltási ár 10 százalékának készpénzben, vagy megfelelő értékpapirokban leendő mellékletével zárt ajánlataikat a kitűzött határidőn belül nyujtsák be, mivel elkésve beadott vagy bánatpénzzel el nem látott vagy utóajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Győr, 1885. évi július hó 31-én.

Sátor Jenő,
kir. ügyész.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a

TÓTH IGNÁCZ-féle

vas-, szerszám- és köszén-üzletet,

ugyszintén az ehez tartozó KÜHNE gyárából való

gazdasági gépek bizományi raktárát

(fehérvári-utcza 24. szám alatt) e hó 1-én átvettem.

*Főtörekvésem leend mindenben az üzlet eddigi jó hírnevét továbbra is fenntartani s jutányos árak és pontos kiszolgálás mellett — **gazdagon felszerelt raktárammal** — a n. é. közönség igényeit kielégíteni.*

Tisztelettel

BRENNER ELEK.

E hirdetési rovatban minden egyes szóért 2 krt kell fizetni. Ha cím is közöltetik, azért külön 30 krt.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Minden ily hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Vidékiektől a válaszbiz postabélyeget kérünk.

Egy zongora
egészen jó, jutányos áron eladó.
Értesítés szereshető a kiadóhivatalban.

Női felsőruhák varrására
ajánlkozik egy e szakmában alaposan képzett nő.
Czime megtudható a kiadóhivatalban.

Teljes évfolyamok a „Garabonciás Diák” 1882., 1883., 1884-iki számaiból évfolyamonként 2 frtjával kaphatók a kiadóhivatalban.

Nevelőnek vagy ügyvédi irnoknak ajánlkozik egy joghallgató, szerény feltételek mellett.

Kiadó lakás.

ÁSVÁNYON

az „Egres-utczában“ 30. sz. a. levő lakás, mely **2 szoba-, konyha, 2 zárt padlás-, két tűzmentes boltives kamra-, istálló- és pajtából áll, s udvartér, kert és ezenkívül szép darab föld is járul hozzá,** bármely naptól kezdve bérbé kiadó. A helyiség

bolt

gyanánt igen használható. Bővebb értesítést a szerk. irodában adnak.

Walser Ferencz

első magy. gép- és tűzoltószerszám-gyár, harang- és ércöntőde
BUDAPESTEN,

Rottenbiller-utca 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár
különleges készítményei:

Feeskendőgépek

tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére

Harangok és azok szabadalmazott felszerelése, legújabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gazdasági célokra, minden célra megfelelő szivattyúk, vállalkozik tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek, gyapjamosodak, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árvízmentesítő telepek, nyilvános közutak felállítására magas nyomású vízvezetékeknek és minden vízművi munka pontos teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett.

Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten bocsátatnak rendelkezésre.

Egyedüli belhoni szivattyúgyár.

Különösen figyelemre méltó a hírneve

dr. Forti-féle sebtapasz.

Ezen általánosan kitűnőnek elismert gyógytapsz rendkívüli gyógyereje, oszlató, érlelő s fájdalmat esilapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszerűsmind gyökeres gyógyulást eszközöl különmemű bajokban. — Ily bajok a torokgyulladás, légcsőhurut, hörkés barnaság, hártás-gyík (Croup, Angina,) mindennemű megsértések, harapás, szurás, vágás vagy égés által támadható sebek, megforrítás, darázs- vagy méhszurások, bujásenyves és egyéb konok fekélyek, zuzatások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzött daganatok, gümők, tályogok (fogtályog is), pokolvar, (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, gennyedések, vérkelesek, minden mirigybetegségek, görvélyes fekélyek, fagydaganat, ujjféreg, körömfolyás, körömméreg, vadhus, tagszivacs, esontszú, kifeزامítás és azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészeti műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik.

A csomagok ára a kisebbeknek 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt., használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több

Központi küldeményező raktár Budapestben:

Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12. sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszer-tárában, Győrött: **STIRLING KÁROLY** és **LIPPÓCZY MIKSA** gyógyszerész uraknál.

Ezen kitűnő hatáau, nem eléggé ajánlható gyógytapsz készítője

Forti László.

Lakása: Budapest, I. ker. vár. Nádor-utca 3. sz., ahová közvetlen megrendelések czimzendők.

A t. ez gyógyszerész urak, kik raktárt elvállalni hajlandók lennének, felszólítatnak, miszerint e részbeni ajánlataikat ezen gyógyszer készítőjéhez, Forti Lászlóhoz czimezve: (Budapest, I. ker. vár, Nádor-utca 3. sz. beküldeni sziveskedjenek, ki megrendeléseket is pontosan teljesít. — Vitelesítettnek.

Figyelmeztetés! Sebtapszom Győrvárosában előforduló hamisításának megállítására a tisztelt közönséggel közlöm az egy köztisztelősebtapszának vételével megbíztam, az illető bizományos üzlete helyett a legközelebbi gyógyszer-tárba (mint mondja a tüztoronyon belül a város felé, — mellékelem, a többi pedig, minthogy hamissága szembevető, vissza fogom alkalmilag küldeni.

Ezen perfd eljárás által mind ön, mind a közönség meg vagyon esalva és úgy hiszem, megérdemli a törvényes uton való megtorlást.

Süttör, 1884. jun. 4.
u. p. Eszterháza.

Kiváló tisztelettel tisztelője
Schlegel Péter,
esperes-plébános.